

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre 3 ft.
 Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulaj-
 donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyilttér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyomdá-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Kereskedők védegylete.

Alsóság gazdasági évek fogé-

konyabbakká teszik az embereket az önvédelem kérdései iránt. Innen van, hogy a folyó év alatt is egymást érik az oly eszmék, melyeknek célja egy-egy társadalmi osztálynak balesetek elleni biztosítása. Ilyféle eszme a kereskedők védegylete is. Szomorú tény, hogy egy év alatt csak a mi szűkebb körünkön, e megyében is, mily számos bukás fordul elő. Fölmerült tehát illetékes körökben az a kérdés: vajjon nem lehetne ezen bukásokat a legtöbb esetben megelőzni? vagy ha már meg nem előzhető, nem lehetne-e súlyos következményeiket mérsékelni és megmenteni, ami még megmenthető? Ezek azok a kérdések, melyek úgy nemzetgazdasági, mint humánus szempontból megérdemlik a közfigyelmet.

Be van bizonyítva, hogy a tervszerű hamis bukás a legkritikább kriminális esetek közé tartozik. Mert ha előfordul is gyakrabban egy-egy hamisnak híresztelt bukás: az legtöbbször csak a végrehajtás folyamán változott át hamissá, holott a bukásnak eredeti oka vagy kényszerűsége a kereskedőtől függetlenül, sőt az ő küzdelme ellenére következett be.

Már ezen statisztikára alapított tényvázlatból is kitűnik, hogy számos esetben meg lehetne a bukást előzni. Különösen áll ezen eset akkor, midőn a kereskedő nem annyira elszenvedett veszteségek folytán képtelen a fizetésre, mint inkább pillanatnyi pénzzavar ejti válságba hitelét, nevét és vagyonát egyszerre. Ilyenkor nagyon jól esnék, ha volna oly fórum, a melyhez önhibáján kívül beállott fenakadásában bizalommal fordulhatna.

Még komolyabbak azok az esetek, midőn vagy fölülmulja a teher a vagyont, vagy a csőd tényleg kimondatik. Ily esetekben ügyes és rögtöni kiegyezés által a hitelezők aránylagosan megkaphatnák követeléseiket, a kereskedő pedig meg volna mentve a bukás kárától s szégyenétől és nem szaradna családjának renoméján a közmegegyezés bélyege.

Ha a csőd már megnyitott is, a hitelezőknek még mindig nyílnék módjuk a tömeg átvételére és így a csődnek hamaros befejezésére.

Azonban ehhez szükséges előzmény volna egy oly fórum létesítése, mely a hitelezők és kereskedők, a gyárak és közvetítők között egyforma bizalomnak örvendjen és érdekeiket egyenlő méltányossággal részesítse figyelmében.

Ha egyes bukási zavarokban ezen egylet közbenjárása vétetnék igénybe, akkor ritkán fordulna elő azon jelenleg mindennapos eset, hogy egypár száz forintért, vagy egy hitelezőnek indokolatlan szeszélye miatt, becsuknak egy ezreket érő üzletet és megrendítik az illetőt hitelében úgy, hogy azután éppen a kiméletlen föllépés által támasztott bizalmatlanság folytán, csakugyan a tönk szélére sodortatik.

Aki pedig csődbe kerül, a mai gyakorlat szerint el lehet rá készülni, hogy az, ha lebonnyolítatik is az ő életében, de addig véget nem ér, míg a tömegben tart.

Ily előzmények után látunk tönkre menni régóta fennálló kereskedői házakat; ezen kalamitások okozzák, hogy évről-évre nagyobb azoknak száma, kik vagy önhibájuk nélkül, vagy nagyon csekély hibáért életük boldogságával, családjuknak megsemmisülésével lakolnak.

Nem szenved kétséget, hogy ezen és hasonló esetek vagy kevésbé fordulnának elő, vagy legalább elviselhetőbbek volnának, ha a kereskedő és hitelezője egyaránt támogatást és méltányos közvetítést találhatna, egy e célra alakult erkölcsi testületnél.

Továbbá a törvénykezésnek is javára válnék, ha ezen egylet létesülne; mert, ha valamely kereskedő nem lépne be abba és csődbe ke-

rülne, mintegy előre gyanúsna lenne ez által bélyegezve.

Végül sokat nyerne ezzel az új védegylettel maga az állam is, mert adóiban és egyéb szolgáltatásokban nem fogna elveszteni évenként annyi nevezetesebb teherviselőt.

Mindezen előnyökre tekintettel, ajánljuk az érdekeltek figyelmébe az új mozgalmat és annak minél szélesebb körökben való népszerűsítését, hogy mire a belépésre kerül a sor, már az előmunkálatok készen legyenek s ne kelljen az eszme megismertetésével hónapokat elfecsérelni.

Az oroszok jelen viszonyai.

Az oroszok jelen viszonyai — a melyek kellő világításba helyezik az orosz cár machiavelli politikáját, sőt eszközeit tekintve, még őt is mindennemű balkáni összeesküvés szervezésére is alkalmassá tünthette fel, mert erre vallanak nem csupán a bulgáriai választási scénák is; Sándor fejedelem elzavarása; de legújabbban még a Montenegróból is tervezett Milán elleni attentátum híre is — meggyőznek bennünket: hogy Oroszországban nem csudán rothad valami, de immár a legfelsőbbtől kezdve, egész a középosztályig, minden a korrumpált és lelkiismeretlen sajtó erkölcsi nihilizmusa alatt áll; s mihelyt ez így van, és a sajtó előtt semmi sem szent, csak az, ami Oroszország véghe-tetlen kapzsiságát mozditja elő: akkor már Oroszország elért a mi időnkben arra a pontra, hol nagyságának végső határát érte el, s a nemzetek, melyek még a szabadság értékét becsülni tudják s azt megvédeni is készek, szövetkezni is fognak tudni arra, hogy e telhetetlen molochoz örökidőkre visszaszorítsák és ártalmatlanná is tegyék . . .

Hát erre mutatott már a napjainkban végrehajtott berlini békekötés megteremtése is előzőleg, ezuttal pedig a bulgáriai erőszakoskodásokat követő európai nyílt oppozíció — Ausztria-Magyarország, Angolország és Itália részéről; nemkülönben a Németország részéről jött jóakarató támogatás is: nem mutatja-e azt? hogy immár Oroszországnak is betelett fátuma, s a további foglalatásoknak — legalább Európában a végórája ütött.

A Katkoffok s a Novoje Wremja-féle lapok szerkesztői mintegy már meg is érezték a pecsenye szagát. Nem fenyegetnek már, csak gúnyolódnak afölött: hogy Ausztria oly békés szándékúnak tünteti fel magát; holott Andrássy még jó tanácsokat is mer osztogatni nekik: miképpen kellene Oroszországnak is követni Ausztria példáját, ki mind a Bundban való szerepléséről, mind Itália birtokairól le tudott örökre mondani, s ezáltal nem-hogy gyöngült pozíciója, de kompaktabbá, erősebbé vált kettős-monarchiai állásában; amit Oroszországnak is követésre ajánlt konstantinápolyi és a kelet-balkáni álmaira vonatkozólag. Mert ezen álmai realizálása: a déli szlávokat hozta volna ellenkezésbe az éjszaki szláv birodalommal, ami valóban meg is szivlelendő volna az orosz ambíció előtt, ha a nagyzás hóbortja még mindig nem kísértene az át meg áterkölcstelen és tudatlan niveaujú orosz sajtó vezetői agyában. De hát ezek lépcsőről-lépcsőre hátrálnak már s tettetik magukat, mintha még mindig a Szt. István templomából szándékoznának az osztrák-magyar birodalomnak szláv birodalommal való kikiáltását megejtetni.

Hát ez, Isten segítségével immár nem fog megtörténni, amíg a magyar nemzet bölcs és férfias magatartása és a veszélyekben annyiszor igazolt vitézsége áll őrt szerett alkotányos királyával egyetértve; és Ausztriával oly testvéri szövetségben él, aminőt a német delegáció is legközelebb tanúsított, hogy az orosz elleni állás-

foglalásban még a magyar úgynevezett chauvinisztákat is tullicitálta. Mert hát érzi is Ausztria: hogyha ma nem tart össze a magyarok elhatározottságával, mely nem azt nézi: hogy ki az ellensége? . . . de hogy ki akarja megingatni a magyar szent korona apostoli birtokosának álláspontját? — akkor vége lesz az ő Ausztriájának is. — Tehát helyesen és bátran érdemelte ki magának ezuttal Ausztria is fenmaradhatásának biztosítékát, és a bátor és derék Suess iránt is csak elismeréssel lehetünk, hogy választói előtt is igazolta Andrássynak mélyen előre látó státusférfiúi és bátor politikáját, akinek is most, nem csak boszniai és hercegovinai strategikus álláspontunkat köszönhetjük, de köszönhetjük még azt is, hogy a skiernieveci hármasszövetség időközben történt megállapítása veszélyeit is — melyekben Andrássynak semmi része nem volt — ez idő szerint éppen általa hátríthatunk el magunktól; mert ha ő nincs, s nem interpellálja eziránt Kálnoky: vajjon Bismarck is, nem érezte-e volna magát az által még mindig feszélyezve? A skiernieveci hármasszövetség, csak arra volt ad hoc jó, hogy Bismarcknak tegyen szolgálatot; hogy lekösse neki egy időre az orosz; nehogy az Franciaországgal szövetkezzék időelőtt. — De immár ma a francia szövetség, aminthogy az kérdéses is, a francia viszonyok prekárius volta miatt, ugy másrésztől távol ködben is áll az, maguk az oroszok előtt; mert Franciaország is meg-gondolja magát, mielőtt végkép az orosz barbarieshez! kösse saját sorsát, mely a múlt Európával való teljes szakítás-sal egyértelmű dolog volna. Hiszen, a Delafosse-féle fogalmak: hogy az orosz a berlini szerződés terén áll; s neki joga van Bulgáriához! oly egyedül állanak Európában, hogy a francia republika is meg-gondolja magát, míg ezekhez köti sorsát.

Amíg Freycinete s az ehhez hasonló miniszterelnökök tapintatának fog engedni Franciaország, mi nem is hisszük, hogy a Boulanger-féle földhöz tapadt gondolkodásuaknak kiltása legyen a szélsőség experimentumához nyulhatni; s ez lenne: a mai európai, teljesen humanitáriusi közvélemény ellenében, való állásfoglalása Franciaországnak, ha ez az orosz-szal szövetkeznék! . . .

Mi kételkedünk Franciaország eme barbarizmusa fölött! s ha ez mégis megtörténék: nem kételkedünk a múlt Európá győzelme fölött sem! . . .

Antunovits József.

Hirek.

Külaról írjak: Nagyságos Széchenyi József, a zombori kir. törvényszék elnöke, Dobák Béla kir. ügyész ur kíséretében f. é. december 2-4-éig, a helybeli kir. járásbíró-ság hivatalos vizsgálata céljából, körünkben időztek.

Zombor város róm. kath. hitközségi képvisel-ele f. évi december 12-én a városi háza kistermében d. e. 10 órakor közgyűlést tart. Tár gyak: Róm. kath. új iskolaszék 18 tagjának megválasztása. Zombor város tanácsának fizetési meghagyása a szelencsei iskolaház után fizetendő 50 frt városi illeték tárgyában. Az egyház vagyonának kezelésében követendő szabályok.

Az ifjusági bál. F. hó 7-én egybegyűlt Zombor város fiatalsága s egyhangulag elhatározta, hogy 1887. évi január hó 15-én bált rendez. Egyelőre csak annyit irhatunk, hogy a mulatság rendkívül fényesnek ígérkezik, a magyar-szerb ifjak tömörülése már is látható bizonyíték erre nézve. Végre tehát, annyi farsang után, lesz Zomborban oly mulatság, mely, hisz-szük, minden igényt s érdeket képes lesz kielégíteni. A tisztikar, mint értesülünk, a következőkép alakult meg. Elnök: Pribil Ernő, alelnökök: dr. Czvetkovits Péter, ifj. Vojnits István, titkár: Lovászi Márton, jegyző: Balogh Ernő, pénztáros: dr. Gertinger Pál, ellenőr: Popovits Mirko. Megemlítjük még, hogy a bál a vöröskereszt egylet zombori fiókja javára rendeztetik.

Hirdetmény. Az 1875-ik évi XXIX. t. c. értelmében a IV. osztályú kereseti adó fizetésre köteleseknek 1887. évre leendő összeírása szempontjából fel-

hivatnak mindazok, kik a hivatkozott törvény 2 ik §-ában elősorolt állandó fizetés, nyug., egy- vagy tisztelet díjak — továbbá állandó alkalmazásban lévő üzletvezetők, felügyelők, kezelők, könyvvivők és pénztárnokok s általában azon segédek, a kik 40 frtnál több havidíjat huznak, — hogy az említett törvény 35-ik §-ának rendelkezéséhez képest a városi adóhivatalnál szerzendő nyomtatványokon (vallomási ivatek) jövedelmüknek megfelelőleg vallomásaikat legkésőbb f. évi december hó 15-ig a városi adóhivatalnál anynyival is inkább nyujtsák be, mert ellen esetben adójuk hivatalból fog megállapítani. Zomborban, 1886. évi december hó 1-én. A városi tanács.

A zombori magyar olvasókör f. hó 8-án közgyűlést tartott, melynek tárgyát a költségvetés és a zárszámadások megvizsgálására kiküldött bizottság választása képezte. A nevezett célből kiküldettek: Vécsey Károly, Városi László és Putnik Rezső köri tagok.

Főolvasás. Jausz János december 7-én főolvasást tartott ezen témáról: „Szegegy község közgazdasági állapota főállásának első századában és annak jövő kilátásai.“

A zombori magyar olvasóköri tekepályatársaság f. hó 8-án tartotta évzáró közgyűlését. Tekvésből befolyt összesen 83 frt 30 kr., ezen összegből 70 frt 14 részvény kisorsolására fordított, a hátralévő pénz pedig a jövő évi javításokra vitetett át. Kisorsoltak a következő számú részvények: 9. sz. Sztrich Zsigmond, 27. Kohut Henrik, 42. Poppovics Dusan, 24. Hettesheimer Henrik, 70. Városi Tivadar, 11. Alföldy Gedeon, 65. Sztójkovic Péter, 85. Halm Ervin, 56. Szemző István, 67. Tripolszky Gyula, 74. ifj. Városy Károly, 61. Szemző Gyula, 73. Tápay István, 43. Popovits Sebő. Végül Városy Tivadar újból igazgatónak, Tápay István pedig pénztárnoknak választott.

Eljegyzés. Dr. Popovits Sándor Prigl-Szt. Iván közseg orvosa, a napokban jegyezte el Mikosits Tivadar trpinjai (szlavoniai) g. k. esp. plébánosnak s horvát tartománygyűlési képviselőnek leányát, a bajos s erényekben gazdag Vukoszava kisasszonyt.

Hosszu élet. Ó-Sztapár községében december hó 6-án vittek örök nyugalomra úv. Pucsilov Jélat. A boldogult 102 éves volt s még néhány hét előtt is a község utcáin sétálgatott.

Betöréses lopás. Bresztovácson — írja ottani levelezőnk — folyó hó 4-én virradóra, Goldberger Mór vegyeskereskedő boltja falát ismeretlen tettesek keresztül ásták, de belülről deszkára akadván, a lyukon be nem bujhattak, s így lopási tervük meghiúsult. Főúrára reá azonban — valószínűleg ugyanazon tettesek — Goldbergtől nem messze lakó Rapp József földesgazdának utcai első szobájába — hol senki sem aludt — az egyik ablak üvegtáblának benyomása után, behatoltak s onnan két ágyból az összes ágyneműt, s egy nagy szekrényből az összes ruhaneműt eltolvajolták. Ezen lopásnak kiderítése végett a községben megjelent ó-zivaci csendőrök a tetteseket nyomozva, másnap 4 egyént — kikre nagy a gyanu — elfogtak, s a zombori kir. ügyészséghez bekisértek. E négy egyént közt van Zsivánovits Ráda turiai illetőségű, híres, rettegett zsvány, kit az összes csendőrség 6 hónapon át erőlyesen nyomoz. Ennek elfogatásáért dicséretet érdemel Blum János Ó-Zivacacon állomásozó temesvári csendőr, ki az elfogatást nagy ügyességgel s tapintattal eszközölte, s dacára annak, hogy a községben először jelent meg, és nyomozott, sikerült neki a nevezett zsványt egy a községben kívül álló házban — hol elrejtve volt — elfogni.

Hymen. Engelberger Benedekszeghegyi községi aljegyző eljegyezte a szép és kedves Tápay Bella kisasszonyt Kútlárol.

A kir. kuria, mint a napokban irtuk, az unitáriusok házassági ügyeiben teljes ülési döntvényt hozott. A „Jogt. Közlöny“ közli az indokot, melyen a döntvény alapul s ez az, hogy az erdélyi unitárius egyházi bíróságok hatáskörébe azon okból terjed ki a Királyhágon-inneni részen lakó unitáriusokra is, mivel mindkét részen lakók ugyanazon korona jogára alá tartozó alattvalók és ugyanazon egyház tagjai; ennélfogva közöttük a házassági ügyekben különbséget tenni semmi alapos ok nem forog fenn.

Lopás. Juhász János kulai lakosnak a község ugynevezett magyar részén fekvő házának az utcára nyíló ablakát kovászszal bekelve kitérvén, az utcafelelő szobából következő tárgyakat loptak el: 16 drb vánkó s 4 frt 64 frt, 2 drb kis vánkó s 50 kr 1 frt, 3 drb dunyha s 10 frt 30 frt, 2 drb lepedő s 1 frt 2 frt, 1 gyapjú ágyterítő s 3 frt, 9 drb nagy kendő s 5 frt 45 frt, 5 drb selyem fejkendő s 3 frt 15 frt, 1 drb selyem női kötény s 3 frt, 11 rőf új öltönykelme s 40 kr 4 frt 40 kr, 1 és fél rőf fekete evelasztn 1 frt 50 kr, 1 és háromnegyed rőf tarka moldon 90 kr, 2 drb sárga angin 40 kr, 1 és háromnegyed rőf kékszinű felselyem kelme 1 frt 70 kr, egy előtte való napon levágott sertésnek husa és szalonnája 11 frt, összesen 182 frt 90 kr. Kulai szolgabíró.

Árverés. Maletin Árkadia 1639 frtra b. ing 1887. jan. 9. Ó-Beese.

Talált tárgyak. Schaffer András garai lakos, a garai kukoricaföldeken következő tárgyakat találta: 10 db kötvény Szántosy József nevére, 385 frt ért., egy elszakított 34 frt 50 krról szóló kötvényből két db, egy elbocsajtott levél Szántosy Józsefről. Egy Dautován egy 1 éves szőke úszó-borjuról jobb füljegyre szóló passzus, egy katonai esketési kivonat Szántosy Józsefről, egy db fedeztetési jegy Szántosy József nevére, egy bibliai történet, két kathekizmus és egy katonai igazolványi könyvecske Szántosy Józsefről. Mely tárgyak megőrzés végett ezen hivatalnál a tulajdonos jelentkezéséig vissza tartatnak. A bajai szolgabíró.

Árverés. Hajduska Manó vajszkai lakos 3581 frtra b. ingatl. dec. 14. Hódásgh.

Az „Apolló“ c. zenemű-folyóirat kiadványai között megjelent és Schön Adolf kereskedésében 80 kron kapható „Magyar Abránd“, zongorára szerző Bergmann Agost. A helyben előnyösen ismert művészek ezen darabját is remeknek mondják a hozzáférők. Alkalmilag még visszatérünk reá.

Vakmerő támadás. Osztrogonác Mátyas juhász a garai határban öt ismeretlen egyén megtámadta s véresre verte; falkájából pedig 25 darab birkát elhajtottak.

Egy rabbiátus „hítsorsos“. Nemes-Militicsen az izraeliti ünnepek alkalmával, midőn a halottakról szokásos megemlékezéséknél, a halotti névsor felolvastatott, Ernszt Ignác mészáros odakiáltott a kihirdetőhöz „Hát az én atyám nevé, miért nem olvassa?“ A kihirdető azt felelte, hogy beszéjen e miatt a pappal. Az ajtatoskodók e fölött annyira megbotránkodtak, hogy Ernszt Ignácot a templomból kiakarták dobni. Ernszt bosszút forralt az egész községbeli zsidók ellen és egy alkalommal utazás közben, a vasúti kocsiában többek jelenlétében azt mondta, hogy Babes Gotthard két leányát a zsidók „lesakartották“. — A zombori törvényszék a nyilvános rágalmasz vádjá alól fölmentette, mert bebizonyult, hogy a vasúti kocsiában részeg állapotban rágalmaszta hítsorsosait. Ellenben vallás elleni vétség miatt 3 havi fogházra ítélte. — A kir. tábla II. büntetőtanácsa Párvy Iván előadás után, a büntetést 1 havi fogházra szállította le.

A szabadkai „Lloyd“-társulat a napokban Gaál Ferenc zenedei igazgató közreműködésével fényesen sikerült estélyt rendezett. A műsort dr. Bruck Pál felolvasása nyitotta meg, utána Taussig Malvin k. a. (Gaál tanítványa) ügyes technikával s izléssel zongorázott; kiváló tetszésért aratot Réthy Laura k. a. — a színház kedvelt primadonnájának — éneke; nemkülömben dr. Antunovics József magyar népdalai és Geiger Mór zongorajátéka is élénk tapsokat aratott. — A műsor után tánc következett, az első négyest mintegy 20 pár táncolta. Jelen voltak: Taussig Malvin és Rózsika, Kráhl Nelli, Réthy Laura, Pauker Berta, Kunetz Mariska, Böhm Szeréna kisasszonyok, továbbá Taussig Vilmosné, dr. Kráhl Lipótné, Kunetz Mórné, Kotányi Manóné, Kunetz Józsefné, Bauer Gyuláné, Buchwald Lázárné, Fürst Lászlóné, Böhm Mórné, Schulhof Arminé, Friedmann Samuné, dr. Szilasi Fülöpné, Weitzenfeld Adolfné, dr. Szabó Sándorné stb. urnök.

A negyedmilliósl rablászhoz. Szabadkáról jelentik, hogy Bezdánban két nő fogtak el, kik Eszéken, az ottani felsővárosi zálogházban oly értékeket zálogosítottak el, melyeket Geigertől raboltak el, midőn Wertheim-szekerényét irodájából elvitték. A Szabó házaspár, kiket szintén Eszéken fogtak el, midőn Szabadkáról érkeztek haza, pár nappal elfogatásuk előtt két pléhdobozt rendeltek meg egy eszéki bádognál. A Szabónál tartott házkutatás alkalmával azonban csak egyik dobozt találtak meg, a másik nem volt föllelhető. Szabó megkérdetve felelő tagadta, hogy két pléhdobozt rendelt meg, de neje ellene bizonyított s bevallotta, hogy csakugyan kettőt csináltatott. Valószínű, hogy Geigertől elrablott értékek e fel nem talált második pléhdobozban vannak elrejtve, melyet Szabó bizonyára elásott valahol s mely után ez ideig hiába kutattak.

Csillagok járása. Decemberben az egyes holdváltozások a következő időpontokra esnek: Első negyed 3-án délután 2 óra 41 percek; holdtölte 11-én délelőtt 10 óra 46 percek; utolsó negyed 18-án reggel 7 óra 55 percek. Hold a földtávolban lesz 3-án délután 4 órakor s 31-én délután 1 órakor, földközlel pedig 16-án reggel 1 órakor. Bolygók járása a következő: Mercur december 20-ika körül reggel 5 óra 45 percek; 22-én a legnagyobb nyugoti kihajlásban van. Venus sem este, sem reggel nem látható. Mars valamivel 6 óra után este nyugszik le. Mars és Venus nagyon csekély magasságban vannak a látáshatár felett. Jupiter reggel 4 óra 45 perc körül emelkedik a látáshatár fölé. Saturnus éjjel nem látható. — A nap 21-én este 10 óra 36 percek lép a bak jegyébe s ekkor kezdődik a csillagászati tél. A közönséges életben 24-től számítják a telet.

Jégünnepély Palicson. Az „Achilles sportegylet“ által Palicson 1887. január 23-án megtartandó jégünnepély és korcsolya verseny sorrendje a következő: I. Fölvonulás; az összes jelenlevő jégsporthoz kedvelők közreműködésével. II. Jégvelocipéd verseny. III. Sikverseny. Korcsolyaverseny I angol mértföld távolságra. IV. Akadályverseny. Korcsolya verseny 1/2 a. mfd. távolságra, 12 akadályal. V. Sikverseny. Korcsolyaverseny, 3 a. mfd. távolságra. VI. Gátverseny. Korcsolyaverseny, 100 méter távolságra, 3 gáttal. VII. Küzdelem a vándorszerlegért. Távolság 10 a. mfd VIII. Sikverseny. Korcsolyaverseny 500 méter távolságra. IX. Jégvitorlás verseny. Távolság 10 km. Nevezési zárnapp 1887. jan. 1. déli 12 óra. Tét 5 frt, bánat, 5 frt. Jelentkezések elfogadtatnak Matkovics Miklósnál Szabadkán.

Irodalom.

Tanulmányt irt Dudás Gyula lapunk jeles tollu munkatársa, Szerémi György emlékiratairól. Szerémi a II. Lajos és János király házi káplánja volt s 1484—1543-ig terjedő hosszú időnek hazánkra vonatkozó eseményeit írta le, egy emlékkönyvet Magyarország romlásáról. Dudás ez emlékiratot vizsgálja történetkuttói szempontból, s azt tartja róla, hogy saját századába közvetlenséggel vezeti vissza az olvasót. A nagyedekü műnek legközelebb részletes ismertetését hozzuk.

Színház.

Hallatlan de igaz! A zombori közönség kezd önmagával ellenmondásba jönni; az utolsó előadásokon a színház csaknem mindig zsutolásig tele volt. Ha ez így folytatódik, kis színházunkat meg kell tágitani, mert a művészet után ahítozók nagy számát nem fogadhatja be falai közé. Látnoki szememmel már látom, hogy a közel jövőben a színházintézetek Zombort a színészet Mekkájának fogják tekinteni, a legjobb társulatok vetélkednek Zomborért, a budapesti operaház intendánsa, hogy nagy deficitjét eltüntesse, egy fél sasonra Zomborba rándul az egész személyzettel. A zombori színész direktor pedig, hogy a nagy bevétel túl tudjon adni, kiízetni összes magyarországi kollégáinak adósságát. Hogy azonban e hihetetlen eredmény ne egészen a színházlátogató publikum hazafias-

ságának javára íródjék, felemlitem, hogy a felt színház nemcsak a közönség érdeme, de Sághy igazgatója is, aki ügyesen állítja össze a repertoárt és főleg pedig a színházintézet, mely valóban méltó a Zomborban szokatlan pártfogásra.

Kedden Jókai koszorús ironk drámája „Az aranyember“ került színre. Az aranyember előnyeit és hibáit már a mult színi évad alatt elmondottuk e rovatban, ez uttal csupán az előadással foglalkozunk. Mindenek előtt elismeréssel kell megemlékeznünk az előadás rendezőjéről, Veszprémiről, aki a diszletezést nagy ügyességgel eszközölte. Különösen a „Senki színgete“ volt meglepő. Maga az előadás összességében, hangulatos volt. A címszerepben Veszprémi szép tehetségről tett tanúságot, meg is van neki hozzá a mindentekellő, daliás alak, szép külső, jó orgánum. Játéka általános és nagy tetszést aratot, csak egyet ajánlunk Veszpréminek; a különböző lelkiállapotokat és szerepeket pointirozandó helyeit ne csak are- és kézzjátékkal, de egész testének mozdulataival jelezze. Testének kissé mozdulatlansága mindenesetre kevesebb hiba, mint ennek ellentéte, a túlzás, de azért mégis hiba s egy olyan ambiciózus művésztől, mint Veszprémi, elvárjuk, hogy ebbeli tanácsunkat elfogadja. Rózsika (Ali Csorbadzsi) kis, de hatásos epizód szerepét ledarálta, a nélkül, hogy hangján és mimikáján azt az óriási lelki és halálos küzdelmet mutatta volna. — Láng Ilon a kedves, naiv Noémit igen sikerülten játszotta. — Bérczyné (Timea) játéka teljesen megértette a közönséggel azt a lelki állapotot, amit az író e szerepben bemutatni akar. — Szapary Janka (Athalia) nehez szerepét helyesen oldta meg. — Ságyné (Terzia) egyaránt kifejezője volt a sorsüldözött özvegy, szerető anyja és szívjóságnak. — Moóri Sándor (Krisztján), Sághy (Brazovits) a szokott verve-el játszottak. — A zenekart játékaért, mely bár kicsiny, de kitünő tagokból áll, felvonás közben megtapsolták.

Szerdán az eddig bemutatott operettek közül legsikerültebb előadásban a „Koldusdiák“ került színre. Tisztai Miksa régi ismerősünk, mint ujonnan szerződött tag ezuttal lépett fel először mint Ollendorf ezredes. Tisztaira nagy szükség volt a társulatnál, mert bizony eddig nem volt valamirevaló operetbuffó s ő tehetségével s igyekezetével e hézagot kitűnően betöltö. A többi szereplők, nemkülömben a megerősített kórus egyaránt jó volt.

Értesülésünk szerint Veszprémi hős szerelmes és Érczy tenorista legközelebb jutalomjátékukat tartják. Veszprémi „Romeo és Juliában“ Romeót fogja játszani, Érczy pedig, aki ezuttal 25 éves színészi jubileumát is üli, a „Kék szakállu herceg“-ben lép föl. Színházunk e két kedvencének jutalomjátékára előre felhívjuk a közönség figyelmét.

Városi közgyűlés.

Tartott f. é. december 9-én.

Méltóságos Sándor Béla főispán úr megnyitván az ülést, olvastatik Barthal József biz. tagnak indítványa Szabó (Lebbencs) János hírhedt szőkevény elfogatása körül érdemeket szerzett városi rendőrök megjutalmaztatása tárgyában, melyhez képest indítványozó Piller B. rendőrnek 40 frtot, társainak pedig 20—20 frtot indítványoz, buzditásul jutalom címen kiutalványoztatni.

Ezzel kapcsolatban olvastatik a városi tanács javaslata, mely szerint az ügy vizsgálat tárgyává tétessék s a jutalmazás ahhoz mérten eszközöltessék; továbbá olvastatik Nikolits rendőrfőkapitányi helyettesnek fölterjesztése, mely szerint tévesnek állítja a „Zombor és Vidék“-nek e tárgyra vonatkozó közlését, a mennyiben Lebbencs elfogatása előlegesen megállapított tervszerint volt eszközölve s így a rendőrök csak kötelességüket teljesítették annál is inkább, mert Lebbencsessel szemben csak védelemre szorítottak, ehhez képest indítványozza, hogy ne csak 4, hanem mind a 15 gyalogrendőr megjutalmaztassék. Barthal egyoldalunak tartja a rendőrkapitány fölterjesztését, nem tartja most időszerűnek a rendőrkapitány ez ügyben kifejtett érdemét mérlegelni, ő csak a tett helyszínén tevékenységet kitüntetett rendőrök mielőbbi megjutalmaztatását óhajtáná.

Főispán ur hivatkozással arra, hogy a rendőrkapitány fölterjesztése csak a napokban adatott be a tanácshoz, melyet ez behatón nem is tárgyalhatott, nem tartja mellőzendőnek a tanács javaslatát, sőt ellenkezőleg éppen a rendőrkapitányi fölterjesztés alapján nagyon is megvizsgálandónak tartja az egész ügyet, ehhez képest a tanács javaslata egyhangulag elfogadtatott.

2. Szabályrendelet a fogadó, vendéglő, kávéház és kávéház iparokról csekély változtatással elfogadtatott.

3. Szabályrendelet a város italmérsi jogának gyakorlásáról. Több szakaszánál nagyobb disputákat vont maga után; fontos vitára adtak alkalmat különösen a középületek közelében levő vendéglők és pálinkamérésekről szóló szakaszok. Zs. V.

Védbeszéd.

(Elmondva Vértési Károly ügyvéd által a fenytő törvényszék előtt, id. Z. J. bünygyében 1886. évi december hó 6-án megtartott végtárgyalás alkalmával.)

Tek. kir. fenytő törvényszék! A t. kir. ügyészség által hamis eskü büntetével vádoltatik védenem id. Z. J. mostoha leányának: G. V. bünvádi feljelentése folytán, és e vádat súlyosbítani látszik a rokonsági kötelék is, mely az ellenfeleket összefűzi.

Lássuk tehát főnállhat-e a vád? megszegte-e védenem hamis esküvel által a vallás iránti tiszteletet? vétett-e a közbizalom ellen? és csalt-e más jogainak megrövidítésével?

A kifejtettekhez képest, mindezen kérdésekre csak nemmel válaszolhatok. Mert a hamis eskü büntetendő tárgya okvetlenül megkivánja, hogy az eskü határozott kötelezettséget hazudjon el és hogy az igazság legszélesebb társadalmi biztosítékát hamisítsa meg. Ezen büntetendő okvetlenül megkivánják még az is, hogy hamisnak ismert állítás erősítették igaznak.

Ha már most ezek után, a jelen esetben, a hamis eskü ténykérdését, tehát magát a bűnösséget vizsgáljuk és azt védelemre alkalmazzuk, ha továbbá ezen ügyben a meglévő bizonyítékokat összevetjük, mérlegeljük, evidens dolog lesz, hogy a tekintetes kir. ügyészség bizonyítékokra nem, csak feltevésekre fektetheti vádját. A hamis eskü mindenesetre a nagyobb és büntetendőbb cselekmények közé tartozik s így a vádnak is alapos indokokon s teljes bizonyítékokon kell nyugodnia, viszont a védelemnek is a legcsekélyebb részletekre is ki kell terjednie.

Tartsunk tehát átpillantást az egész végtárgyaláson. G. V. feljelentő nem forogván saját tényében, vádja és bizonyítékai között nincs meg az összhang, az utóbbiak nem egészítik ki az előbbi. De ez természetes. Kiskoru gyermek volt még, mikor örökséghez jutott. Azt érzi talán, hogy örökségében hiány van, de újjal nem mutathat a hiány okozójára, csupán csak tapogatózik a bizonytalanságok tömegeiben.

Tanui haboznak, mellékkörülményeket parkodnak előtérbe tölteni, de magát a főközülményt, a bűnügy alapját nem világítják meg.

De előbb lássuk, mit mond feljelentő a feljelentésben? Azt mondja, hogy G. J. és F.-től 500 frtot kapott s ezt az összeget védelem idős Z. J. vette át. Eltekintve, hogy védelem letett esküje nem is erre a körülményre vonatkozik, hanem arra, hogy védelem a kérdéses 500 frtnyi örökségi részt „nem vette át feljelentő anyjától”, mégis lássuk a tanuvallomásokat, mert hiszen éppen ezek mentenek, ahelyett, hogy súlyosítanának.

G. F. kihallgatott tanu, önmaga mondja, hogy ő id. Z. J. vádlottnak semmit sem fizetett. Itt az első ellenmondás a feljelentés és a bizonyítandó tényközülmények között.

G. J. tanu, aki mint ilyen aggályos is, a feljelentővel való rokonsági viszony következtében, 520 frtről beszél, de maga sem állítja, hogy ő maga fizette volna azt vádlott kezéhez, csak annyit tud felhozni, hogy ezen összeget vádlott vette át. No, hogy nem is ő fizette ezt az összeget, azt látjuk majd alább R. N. vallomásából. Itt csak konstátalom, hogy ez a második habozás az 500 frt örökségi rész megfizetése körül.

Vajjon ezen 500 frt vagy 520 frt azonos tétel volt-e azon keresett 500 frttal, mely az inkriminált esküvel végződött sommas perben szerepel, arra természetesen egyik tanu sem szolgáltat bizonyítékot, mert azt nem tudja.

Cs. Gy. tanu 18 év előtti, öt kevésbé érdeklő, csekély horderejű dolgokról tanuskodik — sok jóakarattal. Tisztelem én ezen tanu jeles emlékező tehetségét, de vallomásra nem fektetnék indokot, mert vádlottnak a 18 év előtti kötelezettségét, nem értem, miként vezet vissza az anyai év után keletkezett sommas perből kifolyó hamis eskü kérdésének eldöntésére?

Ami K. L. R. és Cs. K. É. vallomásait illeti, miután ezek egyformán vallottak, én is egyszerre terjeszkedem ki vallomásaikra. Vallomásuk első része, melyvel vádlott néh. nevének beszédét reprodukálják, vádlott ellen bizonyítékot nem képezhet, mert a tanu maguk is hallomás után beszélnek. Már pedig a ki hallomás után beszél csak, az mint tanu, nem jól beszél, legalább nem úgy, hogy arra valamit adni lehetne.

Az utóbb neveztem két tanunak csak második részbeli vallomása igényelhet ki figyelmet, az a passzus tudniillik, melyvel mondják, hogy vádlott elismerte volna, hogy feljelentőnek tartozik, mondván: „De azt nem adom meg soha”. — Eltekintve, hogy ezen eljett szavakból úgy ki nem vehető a tartozási összeg, valamint annak valamely jogcímre való vonatkozása sem, így megszűnik a vallomásnak alkalmazhatósága is jelen bűnügyre, és végre is ezen utóbb megnevezett két tanu vallomását megerősíteni teljesen R. N. és V. I. vallomása, melyekből kiderül, hogy vádlott neje, ki időközben elhalt s fájdalom legjobban tudná ezen bűnügy szövevényes szárait kicsomózni, többször panaszkodott tanuk előtt aziránt, hogy mostoha leánya vagyis a feljelentő, igaztalan keresetet támasztott férje, vagyis a vádlott ellen.

Az egész bűnügyet homályba burkolja feljelentőnek kiskorúságában történt tényeknek nem ismeréséből származó tájékozatlansága. Megengedem, hogy szerepel itt valami 500 frt, de ezen 500 frt nem lehet más, mint azon 500 frt, mely nem a vádlottnak jött kezéhez, hanem feljelentő anyjának jött a kezébe, mint ez R. N. vallomásából s vallomáshoz csatolt és a létezett Bács Bodrogh megyei törvényszéknek 7380/p. 1864 számú végzéséből is kiderül. Ezen bírói határozat szerint feljelentő anyja vette kézhez feljelentőnek örökségbeli 500 frtját s nem a vádlott, ki eszerint helyesen is esküdhetett arra, hogy a kérdéses 500 frtot nem vette át feljelentő anyjától. Ha erre esküdött, helyesen esküdött, és nincs védelem tagadása folytán bizonyíték arra, hogy feljelentőnek a kérdéses 500 frtnyi örökségét ő vette volna kézhez, feljelentő időközben elhalt anyjától, Z. G. R.-től, de igenis a hivatkozott törvényszéki végzés teljes világlatba helyezi azt, hogy feljelentő örökségbeli 500 frtját feljelentőnek saját édesanyja vette át.

Fel sem is tehető, hogy védelem, kinek több háza, 7/4 telek földje s gőzmalma van, 500 frttal meg rövidíteni akarná mostoha lányát, mi több, hogy vagyonihoz képest ilyen csekély összegért, öreg napjaiban, mikor 70 és 80 között tapossa már életéveit, s így közel van ahhoz, hogy mindent itt kell hagyni, Isten előtt kellend majd számolni sáfárkodásáról, hamis esküt tegyen, csaljon avval az eszközzel, ami szent, s amelyet a törvényhozás utolsó bizonyítéknak vett be szabályai közé, értem a törvényszéki esküt.

Védelem erkölcsi bizonyítványa jó. Becsületben találta őt az öregkor érkezte, lélektanilag is igaz lesz tehát az, hogy hamis esküt nem tett.

Ez az én meggyőződés, kívánom hogy ezt a tekintetes törvényszék is ossza s id. Z. F.-t a vád és

annak minden következményei alól felmentse, mit ezennel tisztelettel kérek is.

Értesítés és felhívás

Tenyészbikák vásárlása és eladása ügyében.

A nagyméltóságú föllmivelés, ipar- és kereskedelmiügyi m. kir. miniszterium által életbeléptetett tenyészbika eladás és vásárlás ideje közeledvén, szükségesnek tartom ezen fontos ügyre az érdeklött gazdaközönség figyelmét újjal felhívni.

A vásárlás az eddig szokásos módon fog eszközöltetni, mely célból az eladásra felajánlott bikák az állam kiküldött szakközége által 1887. február havában fognak megzemléltetni. Ezen alkalomból is kiemelem, hogy csakis tiszta magyar, berni (simmenthali), kuhlandi, pinzgau (mölthali) és allgauer fajta bikák fognak a kereslethez képest megvásároltatni és a megállapított tenyészkerületek szerint kiosztatni, és pedig a magyarfajta bikákból csak 2 1/2 — 3 és a nyugoti fajtaikból 1 1/2 — 2 évesek. Mindennemű félreértések elkerülése céljából megjegyeztetik, hogy fekete-tarka színű bikák meg nem vásároltatnak; az allgauer fajtaikból pedig, tekintettel arra, hogy ezen fajta iránt igen csekély a kereslet, csakis igen kis mennyiség fog vásároltatni.

Figyelmeztetni kívánom azonban a t. tenyésztőket a magas miniszterium 60982. sz. rendeletében foglalt azon körülményre, miszerint az országban sok esetben a tenyésztők teljesen fiatal, silány bikákat ajánlottak fel megvételre, s a szemle megjelzése végett kiküldött szakértőnek oda történt utazása által eredmény nélküli fáradságot, a kincstárnak pedig csak indokolatlan költségeket okoztak. A tenyésztők tehát saját érdekében kéretnek, hogy hasonló eljárástól tartózkodjanak, mert ellenkező esetben az oly községek, melyekben ily esetek már többször merültek fel, a vásárlásoknál egyszerűen mellőztetni fognak. Eladásra az előirt megkivánt követelményeknek megfelelő bikák jelentendők be.

A tenyésztők által bejelentett bikák az állami szakközeg által megzemléltetvén, a tenyésztésre alkalmasak vételára az illető megbízott által felveendő vásárlási jegyzőkönyv alapján ki fog utalványoztatni. A vásárlás az eladóra és vevőre nézve akkor válik kötelezővé, midőn a vásárlás, illetőleg a megbízott által kiküldött vételár a miniszterium által jóváhagyatott és az eladó erről a miniszterium részéről értesítetett.

Az ily módon megvásárolt bikák lehetőleg április hó 15. ig átvételni fognak; a miniszterium azonban fentartja magának a jogot, hogy azoknak átvételét megtagadja oly esetben, ha azok állapota az időközbeni rossz tartás, vagy a szükséges gondozás elhanyagolása következtében megfelelőnek nem fog találtatni.

Az eladók az állam által tőlük megvásárolt bikák tenyészképességeért jótállani tartoznak és a tenyészképtelenség bizonyult bikákat minden kártérítési igény nélkül visszavenni kötelesek.

Ha a bikák átvétele április 15. ig meg nem történik, az eladó tulajdonosoknak az átvételig, a megvett bikáknak tartásáért naponta és darabonként 2 kgrm. zabot és 7 kgrm. szénát számítva, 40 krajcár tartási díjat fog a kincstár, az illető tenyésztő által a miniszteriumhoz benyújtandó számla alapján kifizetni. A gondozásért díj fel nem számítható.

A bikák kiosztása továbbá a következő elvek szerint fog eszközöltetni.

Magántenyésztők és tehető községek a bika vételárát rendszerint az átvétel után tartoznak az illető kir. adóhivatalba befizetni. Figyelembe vehető körülmények esetén (például, ha a tenyészbika a községi által is igénybe vétetik) magántenyésztők mégis azon kedvezményben részesülhetnek, hogy a vételár három féléves, kamat nélküli részletben törleszthetik.

Szegény községeknek a bika vételárából 20% leengedtetik, s a fizetést három féléves, mindig július és január hónapok elején esedékes kamat nélküli részletekben teljesíthetik. Ennél nagyobb kedvezmény csak akkor adatik, ha a község hitelesen kimutatja, hogy az említett kedvezmények mellett sem képes a szükséges bikát megszerezni.

Tenyésztőnek országos tenyésztési célokra nem vásároltatnak s tenyésztésre ki nem adatnak.

A vásárlásra és eladásra szóló bejelentések folyó hó végeig alulirhoz intézendők.

Zombor, 1886. december 5-én.

Bács Vilmos,
közigazgatási előadó.

A szerelemes adótiszt.

Kocognak a tanácsos ur ajtaján.

— Szabad!

— Jónapot kívánok!

— Tessék leülni kisasszony. Látom adókönyvet hozott, mutassa csak, majd eligazítom.

— Ezzel a tanácsos ur átmege a szomszéd szobába s beküldi az egyik adótisztet, hogy végezzen ő a kisasszonnyal, mert neki sürgős menője van.

Az adótiszt ur bengész, kotorász egy nagy könyvben, de a szeme ugy összeakadt a kisasszonyával, hogy nem talál meg semmit. Látván a kisasszony ezt a zavart, föl kacagott mondván:

— Hiszen kegyed én rám néz, nem a nagykönyvbe.

— Meglehet, igen. Mert én kérem nem igen tudok dolgozni, ha a nap szemembe süt; majd befüggönyözöm az ablakot.

— Én teljes életemben azt hallottam, hogy világosan könnyebb tollal dolgozni, különben is a decemberi napot délután négy órakor még a rispor is könnyen eltűrheti.

— De látja kérem, ha nem függönyözöm be az ablakot, nem merem leírni az adóját, mert a szom-

szédből belátnak és még föl találnak az adófelügyelőseknek jelenteni.

Ezek után a szomszéd szobában dolgozó négy-öt adómunkás egy kurta cuppanást és annak a végében olyan galambnevetés formájú sikolyt hallott.

A kisasszony a lopott csóktól gerlicei haragra gyuladva, követelte most már adójának gyors kivételét; azonban az adótiszt ur még egy csókocskára lett szomjas, kijelentvén, hogy ha azt megkapja, rögtön leírásba hozza a 33 frt 23 kr adót. És hogy a kisasszony ingatag elhatározását meggyorsítsa, ráfordította az ajtón a kulcsot, tudván, hogy a bezárt ember könnyebben gondolkozik.

A szomszéd szobában erre egy kevés neszt és mérsékelt puffanást hallottak, ami az adótiszt ur hátuljának poros voltából következett, az ő hátrólketéséből származhatott legkönnyebben.

Az adótiszt ur ezen hivatalserzésen fölbőszülve, lovagi önérettel vett magának elégtételt a kisasszonyon, még egy csókot nyomván annak egy kissé megszeppent ajkaira. Ezután fölzárta az ajtót, kifüggönyözte az ablakot és beleizzadva ezen bonyodalmas adókérdésbe, mondá:

— Látja kisasszony, magán a legjobb akarat mellett sem segíthetek, az adónak leírása a maga macassága miatt másfélóra iparkodásom után sem sikerült. És haragosan becsapta maga után az adóleíró szoba ajtaját.

A kitaró kisasszony, aki, mint látszik, nem hisz a kisértetekben és szégyenletesnek tartotta a többször kinálkozott menekülést igénybe venni, unalmasnak találván az egyedüllétet, fogta könyvét és azon tanulsággal távozott a városházáról, hogy máskor majd a nagymamáját küldi adót fizetni, akivel bizonyosan hamarabb végeznek az adótiszt urak.

Az adótiszt ur pedig megfogadta, hogy sohasem fogja többé humanus érzelmeit méltatlan polgári lányokra pazarolni, csak most az egyszer meg nem boszszulja gyengesévéért a polgármester ur, no meg otthon a friss kis mamája.

Kulcslyuk.

R. . ikéhez.

Hanyatló napnak megtörött sugára,
Bús felhőfátyol tiszta kék egen;
Harmatra szomjas liliomnak kelyhe . . .
Vajh mi más volnál te most én nekem?
E sziv, ez érted félve dobbanó sziv
Fájdalmában mindegyre csak sajog —
Adj irt sebemre kedves kis leányka,
Oh nem te vagy, a beteg én vagyok!

Mert semmi kórnak nincs olyan hatalma,
Ugy nem gyötörhet semmi szenvedés,
Mint hogyha szived sebzetten vonaglik,
A testi baj, az ahhoz mind kevés.
A te fájdalmad a természet édes
Balzsamával könnyen elaltatod;
De erre nincs a természetnek írja —
Oh nem te vagy, a beteg én vagyok.

Némuljon el hát ajkad panaszhangja,
Zendüljön rajt' áhitatos ima;
Hisz a tavasznak verőfénye megjő
Pacsirtaszó vidám hangjaira.
Küldj értem egy imát a magas éghez,
És meghallgatnak a jó angyalok;
Mert szenvedéseidnek immár vége
Es a beteg, a beteg az én vagyok.

Mindaz, mi homlokodon csak tutó árny,
Ereidben csak gyöngye lüktetés;
Az e sziven átláthatlan sötét bú,
Sorvasztó lázzal égő szenvedés.
Mert mig nem jó meg arcod hajnalpirja,
S szemed a régi fényben nem ragyog —
Tudd meg leányka, kedves kis leányka,
A gyógyíthatlan beteg én vagyok.

r. r. r.

Naptár.

December.

Havi és heti nap	Katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
10 Pént.	Melkiades p.	Judit	28 Irenark
11 Szom.	Damaz p.	Damaz	29 Paramon
12 Vas.	C 3 Szinesz vt.	C 3 Ottilia	30 E 26 András a.
13 Hétfő	Lucia sz. vt.	Luca	1 December
14 Kedd	Nikáz pk.	Nikáz	2 Habakuk pr.

Felétlő szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: BITTERMANN NÁNDOR.

